

Theodor Storm,
Rote Rosen

Wir haben nicht das Glück genossen
In indischer Gelassenheit;
In Qualen ist's emporgeschossen,
Wir wussten nichts von Seligkeit.

Verzehrend kam's in Sturm und Drange;
Ein Weh nur war es, keine Lust!
Es bleichte deine zarte Wange
Und brach den Atem meiner Brust.

Es schlang uns ein in wilde Fluten,
Es riss uns in den jähen Schlund;
Zerschmettert fast und im Verbluten
Lag endlich trunken Mund auf Mund.

Des Lebens Flamme war gesunken,
Des Lebens Feuerquell verrauscht,
Bis wir aufs neu den Götterfunken
Umfangend, selig eingetauscht.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04).*

Arg-186-374 (2004-06-20 18:19:01)

Mi, Manfred Retzlaf, trovis tiun ĉi poemon en la libro „Theodor Storm“ de Regina Fasold, el la serio Bild-Biographie, eldonita de la eldonejo VEB Bibliographisches Institut Leipzig, en 1990, ISBN 3-323-00196-6.

Theodor Storm,
Ruĝaj rozoj

tradukita de Manfredo Ratislavo

Feliĉon nian ni ne ĝuis
en trankvileco, sen pasi';
turmente ĝi nin superfluis,
ne konis la beaton ni.

Nin voris veo incendia,
plezur' ne estis tio ĉi!
Fariĝis pala vango via,
kaj rompis mian spiron ĝi.

En faŭkon estis ni ŝirataj,
torente ĝi englutis nin;
ni estis preskaŭ frakasataj,
ĝis kuŝis bus' sur bus' je l' fin'.

Mutiĝis fajrofonto nia
kaj sinkis de la vivo flam',
ĝis nove la fajrero dia
Ekbrulis ree per la am'.

*Traduko de la Germana poemo “Rote Rosen” de THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 2002-04-06.*

MR-381-1 / Arg-186-375 (2004-06-20 18:19:47)